

Straffelov og denne træder i Kraft inden nærværende Lov". Efter disse Udtryk var der altsaa Anledning til at gaae ud fra, at Udkastets §§ 5 og 6 havde den nedfattede Straf for første Gang begaaet Tyveri for Die; men naar der, som den ærede Justitsminister har udtalt i sit Foredrag igaar, er meent det Modfattede, nemlig at der alene er taget Hensyn til den nærværende Lovgivnings Indhold, hvorefter første Gang begaaet Tyveri, hvorfor Straffen kan være 4 Aars offentligt Arbejde, og altsaa ogsaa gjentaget Tyveri, skal behandles af Nævningerne, saa faaer Sagen et andet Udseende. Da der er opkastet det Spørgsmaal, om det er hensigtsmæssigt at fastsætte Bestemmelser om, hvilke Sager der skulle høre ind under Nævningerne, enten ved at sætte Maximum af Straffen eller ved at betegne Forbrydelsens Art, da er det Udvalg, som var nedsat i forrige Samling, kommet til det sidste Resultat; det er et tvivlsomt Spørgsmaal, og jeg indrømmer, at der ikke er Tidet, der taler for at sætte Maximum af Straffen som det Afgjørende; jeg vil henstille til nærmere Overveielse navnlig af det Udvalg, der vil blive nedsat, om man, idet man gaaer ud fra, at første Gang begaaet Tyveri skal behandles af Nævningerne, ikke kunde komme ud over Banfælgelighederne ved dette vigtige Punkt, ved at fastsætte en Straf som Maximum og ved at ombytte Ordene 2 Aars offentligt Arbejde med 6 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Man beholdt da den Hovedregel, at enhver Forbrydelse, hvorfor Straffen kunde være offentligt Arbejde, skal paaafendes af Nævninger.

Om §§ 8 og 9 har ingen af de ærede foregaaende Talere udtalt sig; der kan, som det i Motiverne er udtalt, være Spørgsmaal om det Berettigede i disse Paragrafers Plads i Lovudkastet. Hvad disse Paragrafer angaaer, da har en Hovedbetragtning deri gjort sig gjældende, som er af særdeles Vigtighed, den nemlig, at man ved at ordne den nye Retsorganisation og ved at udskille Forvaltningen fra Retspleien maa sørge for, at Forvaltningen ikke bliver for kostbar for Staten, at man ikke paafører Statskassen større Byrder, end rimeligt kan være, og at man overhovedet saavidt muligt maa undgaae at forøge Udgifterne ud

over de nærværende Udgifter til Retspleien. Det er med dette Hensyn for Die, at Justitsministeren i § 8 har foreslaaet, at Skifte- og Auktionsforvaltningen, Bestyrelsen af Skjøde- og Pantekassen og Udførelsen af Notarialforretninger og Fogedforretninger i civile Sager fremdeles skal høre ind under de fremtidige Reters Omraade. Jeg har ikke Noget at indvende herimod, ligesom jeg heller ikke har Noget at erindre imod Bestemmelsen i § 9 om, at den deri omtalte Skriver oppebærer Sportler, som Lovgivningen fastsætter for Retspleien og de dermed forbundne Forretninger; men naar det med Hensyn til denne sidste Bestemmelse hedder i Motiverne, at det ikke synes vel foreneligt med Dommerens Stilling, at han fremtræder som Oppebørselsbetjent og saaledes undergives de Regler, som Oppebørselsbetjente ere underkastede, da troer jeg, at en saadan Motivering siger Noget formeget, thi i Konsekvens deraf skulde Dommeren heller ikke have at gjøre med Opkrævningen af Gebyrer for Skifteforvaltninger, Auktionsforvaltning, Bestyrelsen af Skjøde- og Pantekassen og Udførelsen af Notarialforretninger og Fogedforretninger, uagtet den samme Embedsmand, som efter Udkastet skal bestyre de her omhandlede Forretninger, ogsaa oppebærer Sportlerne derfor. Skifteforvalteren kan uden Hensyn dertil endvidere ofte have betydelige Midler under Hænde. Jeg har blot villet henlede Opmærksomheden paa denne i Motiverne indeholdte Betragtning, idet det synes, at den leder til Mere, end der findes i § 8.

Bestemmelsen i Udkastets § 19 om Udnævnelsen af Dommere i Nævningeretten har været underkastet en skarp Bedømmelse. Jeg er enig i, at det er en mindre heldig Maade, hvorpaa disse forskjellige Dommere ere stillede i Udkastet, og jeg er endvidere enig i den Anskuelse, som er bleven udtalt af en æret Taler — jeg erindre ikke i dette Dødblik hvem — at det turde være rettest, at Virksomhedsstiden for den første Dommer i Nævningeretten ikke var indskrænket til eet Aar, saaledes som det synes at forudsættes, men at han blev ansat paa en længere Tid. Forjaavidt der nu til disse Bemærkninger om Dommernes Udnævnelse er knyttet forskjellige Indsigelser mod den Maade, hvor-